



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt IX. Deum Patrem Caluinistarum iubere vt fiant, quæ facta tyrannicè
puniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

Deus non potuit vel. le primum Adæ peccatum ut peccatum nam alius peccati prioris.

in peccatum deturbet: nisi fortè ita deliret prædicans, vt opinetur primo Adæ peccato à Diabolo ingesto aliud fuisse prius, cuius sit punitio hoc quod dicitur omnium primum.

CAPVT IX.

Deum Patrem Calvinistarum iubere vt fiant, quæ facta tyrannicè puniat.

Argum. 4. **Q**uartum argumentum. Crudelis tyranni est hominem propter id punire, q̄ ab eo voluit absolutè fieri, quodque nõ potuit non facere. At Calvinisticus Deus punit hominem propter id quod ab æterno voluit, decreuitq̄; ab eo fieri, quodq̄; homo non potuit non facere (quis enim diuinæ voluntati decretoque resistat?) Calvinisticus igitur Deus crudelis est tyrannus. Tota hæc ratiocinatio liquida est, si minorem illustres firmesque verbis Caluini in 4. thesi positus ex 3. Inst. c. 23. §. 9. *Excusabiles peccando haberi volunt reprobis, quia euadere nequeunt peccandi necessitatem; præsertim cum ex Dei ordinatione sibi iniiciatur huiusmodi necessitas. Nos vero inde negamus ritè excusari.* Sed respondet prædicans §. 54. eo loci Caluinum agere de reprobis. At hoc vim argumenti non elidit, quia tyranni est eum nõ excusare à peccato (siue sit reprobis siue alius parū interest) quem necessitate quadã ineuitabili ipsemet cõiecit in

Euasio prædicantis.

Cõfutatur.

in peccatum. Ergo si reprobos cōcedit in peccandi necessitate à Deo conijci, vt non possint euadere (prout necessario debet concedere, eo quod Caluino loco cit. §. 8. *voluntas Dei sit rerum necessitas, idq; necessario futurum est, quod ille voluerit*) etiam reproborum respectu Tyrannum Deum Caluinianum faciet. Respon- 2. *Euasio.*
 det 2. 'Etsi homo velit faciatq; quod vult Deus Caluinisticus, id tamen eum non velle eo fine & modo quo vult Deus. Sed nec hoc difficultatem subleuat propositam: tum quod finem illum modumq; quò actum peccati fieri vult Deus, scire homo nulla prorsus ratione possit, ideoq; per ignoratiam inuincibile merito excusetur, si modum illum quem Deus tenet non seruet; tū quod Absolon hac ratione excusatus foret à fœditate suarū libidinū, si nouum hoc Caluini Euangelium sciuisset, cogitassetq; se Deo volente & ordināte incestum commissurum, nō vt suæ satis libidini faceret, sed vt abscōditę Dei voluntati impulsuiq; obsequeretur; tū deniq; quod qui asserit Deum 3.
 velle hoc vel illo modo adulterium, homicidium, blasphemiam, Deum cōcedat ea scelera velle quæ vetat & non vult in Decalogo expressè. Respondet tertio: non dicendos face- 3. *Euasio.*
 re voluntatem Dei, quibus ea reuelata non est in verbo æterno, nec per suggestionem æternam. esto reipsa faciant quod vult ab æterno DEVS. Verum & ea friuola est responsio. Primo, quod in lege 1. *Confutatur 1.*
 Confutatur 1.

naturæ dicti fuerint facere voluntatem Dei, etsi fuerit ea manifestata non per verbum Dei scriptum (quod ante Moysen nullum erat) nec per æternas suggestiones, vt quæ nullæ æternæ, sed omnes temporariæ existebant. De-

Dilemma. inde peto, an voluntas illa Dei abscondita, quam Calvinistæ inducunt, sit in scripturis reuelata nec ne? Si est, ergo qui eã exequitur iã à Calvinistis reuelatã, facit voluntatẽ Dei reuelatã, & furando, scortãdo, atq; alijs modis peccando, nõ peccat, eo quod cõtra voluntatem Dei æternam reuelatã nihil committat. Sin autem reuelata non est, vtique etiam ipsis Calvinistis credenda recipiendaq; non est, vt quibus nihil est fide tenendum, quod in sacris literis non sit suggestum.

Euasio 4.

Confutat.

Respondet quarto: Ea Caluini verba in forma obiectionis esse posita. Sed refellit hoc effugium Calvinus in §. præcedenti. *Nunc vero, ait, si pro sua, & impiorum excusatione vel Pelagiani, vel Manichæi, vel Anabaptistæ, vel Epicurei necessitatem, qua ex Dei prædestinatione constringuntur, obijciant, nihil afferunt ad causam idoneum.* Idq; pergit ostendere. Refellit idem verbis in thesi citatis posterioribus, cum inquit: *Nos vero inde, (ex prædestinatione & ordinatione ad peccandi necessitatem) negamus ritè excusari, quandoquidem Dei ordinationi sua constat æquitas, nobis incognita.* Manet igitur adhuc inconcussum, Caluini Deum id punire in hominib. in quo voluntatẽ eius sunt secuti, quodq; necessario perficere debuerunt. CA-